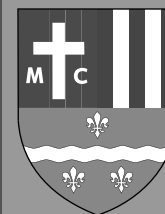

11. rujna 2017. Lk 6, 6-11 Adelfo, Bonaventura, Gašpar	<i>Vrebali su lije i li subotom.</i>
12. rujna 2017. Lk 6, 12-19 Marija, Mirjam, Gvido, Dubravko	<i>Provede no mole i se, pa izabra dvanaesticu, koje prozva apostolima.</i>
13. rujna 2017. Lk 6, 20-26 Ivan, Zlatko, Amat, Venera, Ljubo, Ljuba	Spomendan - SV. IVAN ZLATOUSTI, biskup i crkveni nau itelj <i>Blago vama, siromasi! Jao vama, bogataši!</i>
14. rujna 2017. Materno, Kresencije, Višeslav, Slavko	Blagdan - UZVIŠENJE SVETOG KRIŽA Br 21,4b-9 Ps 78,1-2.34-38 Fil 2,6-11 Iv 3,13-17 <i>Sin ovje ji ima biti podignut.</i>
15. rujna 2017. Iv 19, 25-27 ili Lk 2, 33-35 Dolores, Valerije, Emil, Emila; Roland, Ladislav	Spomendan - BL. DJEVICA MARIJA ŽALOSNA <i>«O Kako uciviljena bješe ona uzvišena, Majka Sina jedinog!»</i>
16. rujna 2017. Lk 6, 43-49 Kornelije i Ciprijan, Eufemija, Edita, Ljudmila, Vital	Spomendan – SV. KORNELIJE (papa) i CIPRIJAN (biskup), mu enici <i>Što me zovete: »Gospodine, Gospodine!«, a ne inite što zapovijedam?</i>
17. rujna 2017. Robert, Justin, Lambert, Hildegarda, Kerubina	24. NEDJELJA KROZ GODINU Sir 27,30–28,7 Ps 103,1-4.8.10-12 Rim 14,7-9 Mt 18,21-35 <i>Opraštaj, kažem ti, ne do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam!</i>

Zapo inje jesenski kvatreni tjedan u kojem su vjernici pozvani na intenzivniju molitvu i djela pokore i ljubavi. Tjedan je posve en molitvi za sve eni ka i redovni ka zvanja te za krš ansku izgradnju mladeži. Kvatreni tjedan završava liturgijom kvatri u subotu, 23. rujna.

20

LITURGIJSKI LISTIĆ
varaždinske katedrale

10. rujna 2017.

Godina XVI.

Broj 42 (822)

23. nedjelja kroz godinu

Prvo itanje: Ez 33,7-9

Ps: 95,1-2.6-9

Drugo itanje: Rim 13,8-10

Evan elje: Mt 18,15-20

BLAGDAN - UZVIŠENJE SVETOG KRIŽA

Povijesna je pozadina današnjega blagdana osvajanje relikvije Svetoga Križa iz ruku nevjernika caru Herakliju. Prema jednoj predaji, Sveti Križ pronašla na Kalvariji carica Jelena. Ta za krš ane najsvetija relikvija u jednom je ratu isto norimskog cara s Perzijancima pala u njihove ruke.

Car Heraklije (610-641) na udesan je na in pobijedio perzijskoga kralja, a kao prvu pogodbu za mir postavio zahtjev da krš anima bude vra en sveti Isusov križ. Uvjet je bio ispunjen i sam je car na svojim ramenima prenio dragocjenu relikviju u Jeruzalem. Pri tom se zbiljudo. Car je na putu prema Kalvariji bio zaustavljen od jedne više sile. Nije nikako mogao pro i kroz vrata što su vodila na Golgotu. Na savjet jeruzalemskoga biskupa Zaharije odložio je sjajno carsko odijelo i onda ponizno u pokorni koj odje i prenio sveto breme na mjesto gdje je ono poslužilo kao sredstvo našega spasenja, kao oltar na kojem je bila prinesena Spasiteljeva krvna žrtva.

Konstantin Porfirogenet u 32. poglavlju svoga djela De administrando imperio govori da je car Heraklije pozvao Hrvate iz Velike ili Bijeje Hrvatske, sa središtem oko Krakova, u ove naše današnje krajeve, da mu zaštite zapadne granice protiv Avara. Bilo je to upravo u vrijeme kad je on na Istoku vodio rat za oslobo enje svetoga Križa. Hrvati su tada bili još pogani, ali su se ve kao takvi neizravno borili “za krst asni”, osiguravaju i caru, borcu za Križ, zapadne granice njegovog carstva. Našem je narodu dao zadatak da se bori “za krst asni”, za križ kao simbol našega spasenja i krš anstva uop e. I zato naša narodna povijest ve od svojih po etaka stoji u znaku svetoga Križa. To je njezina najve a ast i slava, a na nama je danas da tome svetome znaku kao narod ostanemo vjerni i u budu e.

Osim pojedinih povijesnih motiva za svetkovanje današnjega blagdana ima i drugih. Najdublji je od njih proslava križa, znaka spasenja. Sveci su o križu mnogo razmišljali, od križa mnogo u ili, križ im je bio svjetlo i snaga u životu, nada u asu smrti. Zato su i umirali stiš u i u rukama asni znak svetoga križa. S tim su se znakom htjeli predstaviti na Božjem sudištu.

Križ neka ima asno mjesto i u našem životu! Ne dao Bog da bi se ikada zastidjeli toga znaka našega spasenja!

Preuzeto: kta/bitno.net

JESAM LI JA UVAR BRATA SVOGA /SESTRE SVOJE?

Današnja je nedjelja u znaku proro ke službe i bratskog, krš anskog opominjanja. Prorokova je uloga biti savjest svoga naroda, on mora poticati, usmjeravati i opominjati na dobro povjerene mu ljude. Dakako, važno je napomenuti da i prorok mora živjeti onako kako druge u i i poziva na vršenje Božjih zapovijedi. Bratsko (ne)opominjanje i (ne)briga za bližnje aktualno je ve od prvih stranica Biblije u slu aju Kajina i Abela. No, Isus nas pou ava kako smo mi uistinu uvari svoje bra e i sestara u vjeri, da smo odgovorni za njih pred Ocem nebeskim. Na tom tragu kao krš ani moramo biti svjesni da trebamo opominjati grešnike na prikladan na in – kao bra u. Opomene ne smiju biti farizejsko preziranje grešnika, nego bratski zov na obra enje. Kao što je Isus grijeh osu ivaio, a grešnicima ulijevao volju i želju za promjenom na bolje, tako bismo trebali i mi, njegovi u enici. Trebamo živjeti tako da naš na in života drugima bude opomena ukoliko žive u grijehu.

Govore i o gra anskim dužnostima vjernika, Pavao prelazi na ljubav kao temelj vjerni kog ponašanja prema sugra anima druk ijih uvjerenja i prema pripadnicima vlastite zajednice vjernika. U Pavlovim objašnjenjima o bezbožnicima koje treba opominjati on govori da oni nisu ateisti, ni agnostici, ve su to zapravo lanovi vjerske zajednice koji svojim životom ne svjedo e pripadnost Bogu i ne vrše njegove zapovijedi.

U svem našem djelovanju trebamo živjeti prema zapovijedi ljubavi koju je Isus proglasio najvažnijom zapovijedi jer je sadržana u svim ostalima. Takvu ljubav kao ljudsku i vjerni ku vrlinu ljudi trebaju nau iti u krugu vlastite obitelji, gdje bra ni drugovi, a onda roditelji i djeca, imaju priliku jedni drugima initi zlo i dobro. To nije ljubav slatkorje ivih fraza, nego ljubav konkretnih djela i akcija. Iz obiteljskog kruga ona se proteže na ljude s kojima živimo, s kojima idemo u školu i s kojima radimo, bez obzira na njihovo vjersko opredjeljenje.

Prvi krš ani redovito su se sastajali na molitvu i tom zgodom koristili su prilike jedni drugima re i rije i ohrabrenja i poticaja, važne za život pojedinca i zajednice. Zajednica sabrana na molitvu, slušanje rije i Božje i rješavanje svojih problema jest Crkva, a me u njima je prisutan uskrsl Krist. Gdje god krš ani živjeli, radili, molili, trpjeli i mu ili se tu je Isus s njima. Naše bi obitelji tako er trebale biti pokazatelji Kristove prisutnosti, a naravno vjerni ka zajednica još više. Isusova prisutnost garantira nam prisutnost neba u našim životima. Sada to nebo trebamo živjeti u zajedništvu s bra om i sestrama, a u vje nosti emo puninu živjeti s Bogom.